

Zaawansowane Metody Programowania Obiektowego – zadanie 2 **Alokacja, konstruktory, destruktory, zaprzyjaźnianie**

UWAGA:

1. **Pisząc własny program można użyć innego nazewnictwa niż to przedstawione w treści zadania. Należy jednak użyć jakiejś spójnej konwencji kodowania, zgodnie z wymaganiami kursu.**
2. **Program NALEŻY NAPISAĆ OBIEKTOWO.**
3. **Podobnie jak w zadaniu nr 1, kod implementujący interfejs programu NIE MUSI być autorskim dziełem studenta. Może być efektem pracy zespołowej, kodem wzorowanym lub ściągniętym z określonego miejsca w sieci. Musi jednak spełniać wymagania funkcjonalne, oraz wymagania dotyczące jakości w ramach kursu (np. użycie wszelkich instrukcji łamiących przepływ sterowania [rzucanie wyjątków, użycie continue i break wewnątrz pętli, goto, itd.] będzie karane).**

Oprogramować klasę „CSparseMatrix”, do obsługi wielowymiarowych maczy rzadkich. Maczy rzadka to taka maczy, która w większości zawiera tą samą wartość (np. zero). W związku z tym żeby przechowywać wartości maczy rzadkiej wystarczy przechować te pozycje, które mają wartość inną niż domyślna.

Wymagania funkcjonalne dla klasy

Klasa CSparseMatrix ma pozwalać na zrealizowanie następujących operacji:

- Określenie liczby wymiarów maczy rzadkiej i określenie zakresów dla poszczególnych wymiarów przed wypełnieniem maczy wartościami
- **Liczba wymiarów, podobnie jak zakres mogą być dowolnie duże**
- Określenie domyślnej wartości dla maczy rzadkiej
- Przypisanie określonej komórce maczy wartości typu int
- Odczyt wartości określonej komórki
- Utworzenie klonu obiektu (innego obiektu posiadającego te same wartości w tablicy)
- Przypisanie obiektowi A, wartości i stanu tabeli w obiekcie B (po wykonaniu takiej operacji w obiekcie A tabela ma posiadać tą samą długość i te same wartości, co tablica w obiekcie B)
- Klasa musi pozwalać na nadanie dowolnemu obiektowi nazwy (wartości typu string)
- Klasa musi pozwalać na odczyt nazwy obiektu
- Klasa musi posiadać konstruktory:
  - Domyślny (nadający obiektowi domyślną nazwę)
  - Parametrowy (pobierający nazwę obiektu z parametru)
  - Kopiujący (nazwa obiektu jest kopiowana i jest do niej doklejany dodatkowy tekst „_copy”)

Na przykład: konstruktor domyślny nadaje nazwę „def_name”, a konstruktor kopiujący, który jako parametr otrzyma obiekt o nazwie „test” utworzy obiekt o nazwie „test_copy”

- Każdy konstruktor ma wyprowadzać na ekran napis: „create: <nazwa obiektu>”
- Destruktor ma wyprowadzać na ekran napis: „destroy: <nazwa obiektu>”
- Zwrócenie informacji o obiekcie do zmiennej typu string w formacie: („size: [<długości poszczególnych wymiarów>] values: [<współrzędne>]:<wartość> ”oddzielone

średnikami). Na przykład: „size: [2,3,1] values: [0,0,0]:0; [0,1,0]:0; [0,2,0]:2; [1,0,0]:0; [1,1,0]:3; [1,2,0]:0;”

Wymagania dotyczące wykonania klasy CSparseMatrix

- Klasa ma przechowywać wyłącznie te wartości, które są różne od zadanej wartości standardowej
- Wartości, komórek, które są różne od standardowych mają być przechowywane w jednowymiarowej tablicy obiektów klasy CSparseCell
- Należy rozważyć, czy tablica obiektów klasy CSparseCell powinna przechowywać te obiekty bezpośrednio (np. jako CSparseCell *pc_defined_cells), czy też jako wskaźniki do dynamicznie alokowanych obiektów (np. jako CSparseCell **pc_defined_cells). **Należy wiedzieć jaka jest różnica pomiędzy tymi rozwiązaniami, jakie są ich zalety i wady.**
- Wymagania do klasy CSparseCell:
  - Przechowuje koordynaty i wartość komórki w macierzy rzadkiej, która ma inną wartość niż domyślna
  - **Klasa CSparseCell ma być zaprzyjaźniona z klasą CSparseMatrix, klasa CSparseMatrix ma wykorzystywać ten fakt**
- Klasa musi pozwalać na obsługę macierzy rzadkich o dowolnej liczbie wymiarów i dowolnych zakresach dla tych wymiarów. Oznacza to, że klasa CSparseMatrix musi realokować tablicę obiektów CSparseCell przy dodaniu nowej pozycji o wartości różnej od domyślnej (podobnie jak w zadaniu numer 1 nie musi się to odbywać za każdym razem, ale wtedy kiedy pojemność tablicy wartości i offsetów zostanie przekroczona).
- Klasa musi posiadać destruktor, który usuwa tablicę obiektów CSparseCell

Program musi spełniać **wszystkie** powyższe wymogi. Niespełnienie dowolnego z nich oznacza, że za zadanie nie zostaną przyznane żadne punkty.

Uwaga: proszę pamiętać, że wartości domyślne powinny być przechowywane w stałych. W przeciwnym wypadku będzie to traktowane jak błąd (otrzymacie Państwo mniej punktów).

Program musi posiadać tekstowy interfejs użytkownika, podobny jak w zadaniu nr 1, który będzie pozwalał na:

- Dynamiczne utworzenie dowolnej liczby obiektów typu CSparseMatrix
- Określenie/modyfikację liczby wymiarów i ich zakresu tablicy dla dowolnego z utworzonych dynamicznie obiektów CSparseMatrix
- Skasowanie dowolnego dynamicznie utworzonego obiektu typu CSparseMatrix
- Skasowanie wszystkich dynamicznie utworzonych obiektów typu CSparseMatrix
- Nadanie nowej nazwy dowolnemu z dynamicznie utworzonych obiektów CSparseMatrix.
- Sklonowanie dowolnego dynamicznie utworzonego obiektu CSparseMatrix i dodanie klona do listy/puli dynamicznie utworzonych obiektów klasy CSparseMatrix
- Wypisanie na ekran dowolnego dynamicznie utworzonego obiektu CSparseMatrix (należy użyć metody zwracającej stan obiektu CSparseMatrix w zmiennej typu string)
- Program ma być odporny na błędy użytkownika (np. w przypadku, gdy wskaże on obiekt CSparseMatrix spoza dostępnego zakresu)
- Dynamicznie tworzone obiekty CSparseMatrix można przechowywać w dowolny sposób (np. w tablicy, lub w wektorze). Musi on jednak zapewniać możliwość zdefiniowania dowolnej liczby obiektów.
- W przypadku wpisania błędnego polecenia, polecenia, które jest niewykonalne, lub posiada błędne parametry program ma poinformować o tym użytkownika.

Zastanów się, jaka część programu powinna być odpowiedzialna za tworzenie, przechowywanie i zarządzanie obiektami matryc rzadkich. Czy powinna zajmować się tym warstwa interfejsu, czy też może potrzebny jest do tego oddzielny obiekt?

Należy zwrócić uwagę na to, że wszystkie dynamicznie utworzone obiekty powinny być skasowane, po zakończeniu działania programu. Pominięcie skasowania obiektów będzie traktowane jak błąd funkcjonalności i spowoduje brak punktów za zadanie.

Polecenia, które można wprowadzić do konsoli.

addmat <dimNum> <dim0size> <dim1size> ... <dimNum-1size> <def> <!name!> - wykonanie polecenia dynamicznie tworzy nową matrycę rzadką i dodaje ją do puli (zgodnie z wytycznymi utworzone matryce można przechowywać w wektorze, liście lub tablicy). <dimNum> oznacza liczbę wymiarów nowej matrycy, <dimXsize> oznacza zakres dla danego wymiaru, <def> to wartość, <!name!> to nazwa matrycy rzadkiej, która **może, ale nie musi** zostać podana. W przypadku braku zdefiniowanej nazwy, obiekt matrycy rzadkiej powinien zostać stworzony z nazwą domyślną (np. „SparseMatrix”).

list – wypisanie na ekran liczby matryc rzadkich przechowywanych obecnie przez program, wraz z ich nazwami w formacie: „<MatNum> matrices:\n[<off>]: <name> size: [<długości poszczególnych wymiarów>]\n”, gdzie *MatNum* to liczba matryc, *off*, to offset danej matrycy, *długości poszczególnych wymiarów* są tak zdefiniowane jak przy wypisywaniu pojedynczej matrycy na ekran, a /n oznacza znak końca linii. Na przykład:

2 matrices:

[0] – „wektor” size: [58]

[1] – „testowa” size: [2, 67, 33]

del <matoff> - skasowanie matrycy przechowywanej na offsecie <matoff>

delall – skasowanie wszystkich obecnie przechowywanych matryc
def <matoff> <dim0> <dim1>... <dimNum-1> <val> - ustalenie wartości <val> dla matrycy rzadkiej o offsecie <matoff> i koordynatów <dim0> <dim1>... <dimNum-1>
print <matoff> – wykonanie polecenia wypisuje na ekran aktualny stan matrycy rzadkiej o offsecie <matoff>
clone <matoff> - sklonowanie matrycy o offsecie <matoff> i dodanie jej do puli matryc na ostatniej pozycji
rename <matoff> <newName> - zmiany nazwy matrycy rzadkiej o offsecie <matoff>

Przykład:

Addmat 5 20 30 40 (próba dodania nowej matrycy – nieudana za mało danych dla 5 wymiarów)
Addmat 3 20 30 40 1 pierwsza (próba dodania nowej matrycy – udana)
Addmat 1 100 0 wektor
Addmat 4 100 100 100 100 4 (próba dodania nowej matrycy – udana, nazwa jest domyślna)
list (wypisze na ekran jak poniżej)

3 matrices:

[0] – pierwsza size: [20, 30, 40]
[1] – wektor size: [100]
[2] – Sparse Mat size: [100 100 100 100]

rename 4 test (próba zmiany nazwy matrycy – nieudana)
rename 2 test (próba zmiany nazwy matrycy – udana)
Addmat 1 5 0 wektor2
del 1 (usunięcie matrycy o nazwie wektor; uwaga offseety matryc powyżej 1 ulegają zmianie)
def 2 2 5 (przypisanie 3 elementowi wektora2 wartości 5)
def 0 5 30 20 67 (próba przypisanie przypisania wartości 67 w matrycy pierwsza – nieudana, bo wartość offsetu drugiej współrzędnej za duża)
def 0 5 29 20 67 (próba przypisanie przypisania wartości 67 – udana)
clone 2 (sklonowanie matrycy wektor2 i dodanie jej na koniec puli matryc)
print 3 (wypisze na ekran jak poniżej)

size: [5] values: [0]:0; [1]:0; [2]:5; [3]:0; [4]:0;

delall